

За істину, добро і мудрість

Наша газета

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка «січень — 2018»

*Зима — це казка наяву...
Вона приходить поступово,
І ось вночі вже випає сніг,
І стало все казково.
Ялинки одягнули всі прикраси,
Які подарувала їм зима.
Неначе вогники, горять на сонці
Криштальні шубки та взуття.
Дереза трохи похрустіли
Своїми тонкими гілками,
І вже крижано-білі покривала
Лягли всіма річками.
Закуталися в шапки
Дивовижні шати в лісі,
Загорнулись в білу ковдру
Усі рослини на пралісі.
А у парках вже хурделиця
Килимом шовковим стелиться,
Та вражає всіх такою,
Аж сліпучою, красою...*

Майбутнє освіти

Потреба в реформуванні української школи існує впродовж 20 років. Сьогодні нарешті з'явилася можливість кардинально та якісно її змінити.

18 серпня на одній з педагогічних конференцій міністр освіти і науки України Лілія Гриневич презентувала широкому загалу концепцію «Нова українська школа». Цей документ має на меті пояснити ідеологію змін, які будуть реалізовані в процесі реформування середньої освіти.

Оскільки освітня тематика торкається нас безпосередньо, спробуємо озвучити кілька пунктів, які додають оптимізму щодо майбутнього нашої освіти.

«Триєдиний» погляд на учня

У концепції чітко декларується, що має готувати особистість, громадянина та фахівця. При цьому ще й уточнюється: цілісну особистість, патріота, інноватора. Таким чином, ми маємо три осі координат, які формуватимуть освітній простір нової школи — індивідуально-психологічний, суспільно-політичний та соціально-економічний. Така об'ємна тривимірна модель учня дозволяє враховувати в навчальному процесі інтереси основних «акціонерів» школи: учня та його батьків, держави, ринку праці.

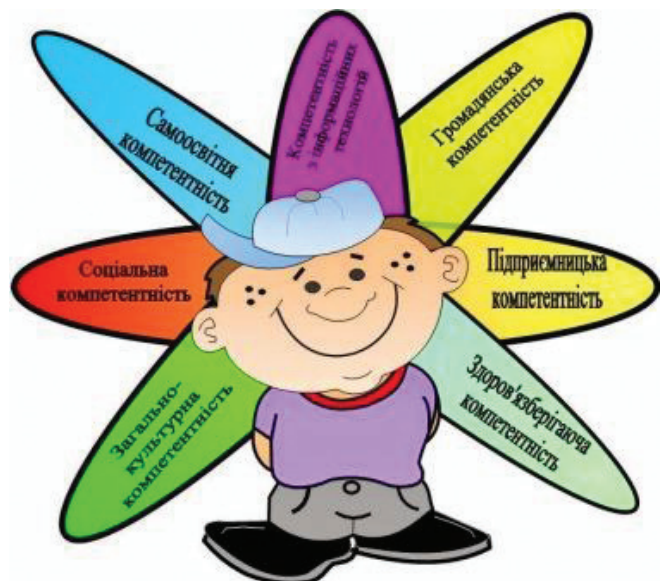
Компетентнісний підхід і робота з «життєвою траєкторією» учня

Нова українська школа не ставить собі на меті випустити учня, який зна-

тиме «все про всіх», але зростити людину, яка зможе зарадити собі в умовах сучасного динамічного та мінливого світу. Виділено 10 ключових компетентностей, розвиток яких допоможе молодій людині бути продуктивною та залишатися собою у високотехнологічному, мультикультурному суспільстві завтрашнього дня, а саме:

- спілкування рідною мовою;
- спілкування іноземними мовами;
- математична грамотність;
- компетентності в природничих науках та технологіях;
- інформаційно-цифрова компетентність;
- уміння навчатись впродовж життя;
- соціальні і громадянські компетентності;
- підприємливість;
- загальнокультурна грамотність;
- екологічна грамотність та здорове життя.

Важливою складовою є прагнення підготувати дитину до самостійного формування, реалізації та свідомої корекції своєї життєвої траєкторії, в т.ч. навчальної та професійної. Учні мають відчувати себе не лише виконавцями, але й співавторами сценарію на шкільній, а згодом і життєвій сцені.

Автономність та відповідальність усіх учасників: громада-школа-вчитель-учень

Концепція нової школи однозначно декларує:

- вільну людину може сформулювати лише вільна особистість, що надає вчителю значний простір для свободи вибору та творчої реалізації його педагогічних ідей;
- нова школа матиме широку автономію, а це значить, що адміністративні та навчально-методичні

повноваження будуть делеговані на рівень закладу освіти;

- зросте вплив місцевих громад на формування локальної освітньої політики з урахуванням місцевих культурних особливостей та особливостей ринку праці.

Таким чином, «автономність та відповідальність» стають базовими цінностями для всіх ланок освітньої екосистеми, у якій зростатимуть наші діти.

Залучення батьків до освітніх процесів

Автори концепції декларують, що «школа має ініціювати нову, глибшу залученість родини до побудови освітньої траєкторії дитини». Зasadничим підходом, на якому будуватиметься Нова школа, є «педагогіка партнерства». Згідно з ним, учні, батьки та вчителі є рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат. Отже,

батьки отримають більше можливостей впливати на навчальний процес, але вже не зможуть нарікати, що «школа» погано навчила їхню дитину.

Інтерактивний підхід до здобуття освіти

Нова концепція пропонує наступну структуру освітнього процесу: початкова освіта (тривалість 4 роки) — базова середня освіта (5 років) — профільна середня

освіта (3 роки). Кожен із цих етапів розбитий ще на два цикли. Таким чином, процес здобуття повної середньої освіти складається з 6 ітерацій та в цілому триватиме 12 років. Для того щоби бути ефективною, освіта має бути актуальною. Навчальні програми необхідно постійно оновлювати, наближаючи до реальних задач, з якими учні матимуть справу в особистому, громадському та професійному житті. Функціонуючи в мінливому світі, школа має володіти високою адаптаційною здатністю.

Різнорікові та міжпредметні групи

Концепція зазначає, що в Новій українській школі «з'явиться можливість навчання в різнорікових предметних або міжпредметних групах». Звідси випливає, що навчання протягом 12 років у групі, однорідній за віковою ознакою, аж ніяк не сприяє розвитку соціальної компетенції учня, оскільки 99% соціальних груп є різноріковими за своїм складом. Таким чином, напрацювання моделей поведінки в різнорікових групах є важливою складовою соціальних навичок молоді людини.

За матеріалами Максима Коляди,
сайт "zahid.net"

НУШ — це класно!

3-5 січня в коледжі для підвищення науково-теоретичного та загальнокультурного рівня викладачів через активне навчання та створення умов для обговорення реформи освіти, обміну досвідом, вивчення викликів, що стоять перед сучасною початковою школою був проведений тренінг «Концепція НУШ», ініціатором та організатором якого є Стеценко Наталія Костянтинівна. Разом із Наталією Костянтинівною працювала творча команда викладачів нашого навчального закладу: Олійник І.О., Іванова Н.А., Омельченко Ю.В., Московець Л.П., Непорада І.М., Барда С.І., Козловська Н.В., Куц О.М. Другой день тренінгу проводився командою вчителів пілотної школи №30 на чолі з Цюпкою Ю.Г., заступником директора з НВР.

Чому саме коледж було обрано місцем проведення тренінгу? Відповідь логічна: саме нам готувати вчителів початкової школи нового формату. Тому на тренінг було запрошено викладачів методик та керівників практики.

Першого дня учасників ознайомили з філософією та основними засадами НУШ. Олійник Ірина Олексіївна зосередила увагу на основних

тенденціях та змінах, що очікують школу. Іванова Наталія Анатоліївна продемонструвала можливості електронної платформи «Нова українська школа». Омельченко Юлія Василівна провела тренінгові вправи з метою ознайомитися з автономним навчанням. Після завершення нас чекав майстер-клас від Московець Людмили Павлівни, протягом якого ми намагалися дати відповідь на одвічне питання «Щастя — це шлях чи пункт призначення?»

Наступного дня до нас завітали новатори з пілотної школи №30. Цей тренінг розпочався з приємного та натхненного «Ранкового кола». Завдання цієї вправи полягає в тому, щоб кожен міг відчути себе частиною спільноти. Тренери роз-

повіли про важливі аспекти роботи за новими програми, особливо звернули увагу на атмосферу в класі, зонування кабінетів. Нова українська школа передбачає постійну співпрацю в команді. Після тренінгового модуля з

сучасних підходів до організації освітнього середовища в початковій школі був проведений майстер-клас із практики інтегрованого навчання, під час якого ми вчилися моделювати тематичний день. Приємним завершенням другого дня була міні-лекція Московець Людмили Павлівни «Емоційне мислення».

НУШ — це класно!

Останній день, на думку багатьох, видався дуже плідним. Викладачі Барда Світлана Іванівна із Непорадою Іриною Михайлівною розпочали день тренінговим модулем «Інтеграція: тематичний та діяльнісний підхід». Наступним був майстер-клас «Стратегія розвитку критичного мислення. Методика «Daily 5», проведений Козловською Наталією Володимирівною та Стеценко Наталією Костянтинівною. Викладачі вправлялись у виконанні різних завдань, типових для занять за концепцією НУШ. Продовженням стала міні-лекція Куца Олега Миколайовича про медіа освіту та підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії з сучасною системою мас-медіа. І на завершення майстер-клас від Світлани Іванівни на тему «Емоційний інтелект», завдяки якому ми дізналися рівень свого емоційного інтелекту та його важливу роль у житті особистості.

Після закінчення навчання хочу висловити подяку за цікаво підготовлений та проведений тренінг. Ці три дні пролетіли як хвилина. Купа

корисної інформації та ідей. Наймовірно насичена програма тренінгу надала можливість у дуже стислий термін усвідомити основні напрямки та ідеї Нової української школи. Тренінг допоміг учителям зрозуміти, що таке інтеграція, критичне мислення, атмосфера в класі, навчив, як спланувати тематичний день, тематичний тиждень, ознайомив із психологією сучасних дітей. Враження лише позитивні: мотивація, бажання змінювати та змінюватися.

Ідея реформувати школу відповідно до цієї концепції просто чудова, практично довершена. Але є певні моменти, які хвилюють, мабуть, усіх вчителів, а не лише учасників тренінгу. Це побоювання, що реформу не приймуть ті, хто не бажає змінюватися, а звик працювати на старий лад. А також розуміння, що інколи це залежить від так званої «політичної волі».

Але все ж таки сподіваємося на краще та віримо, що зміни відбудуться й діти матимуть змогу навчатись у новій українській школі!

М.М.Навроцька

Слово про коледж

«Ви вступили!»

Дім... Коли чуєш це слово, відчуваєш тремтливe зворушення на душі. Воно має свою потаємне значення. Одні говорять, що дім — особливе місце, де він зберігає всі свої секрети. Для інших — це просто «рай», куди ти можеш прийти в будь-який момент свого життя, чи то в радісний, чи то в сумний. Де тебе завжди підтримають та не покинуть. Бо це твоя рідна домівка, де ти народився та виріс, де ти провів частину свого життя. Ти знаєш кожний куточок свого дорогоцінного гніздечка, маєш свої ніжні та деякі трішки сумні історії. Але час плине і ти маєш як-не-як, а покидати свою оселю та йти в доросле нове життя, як би тобі не хотілося побути ще хоч трішки маленькою дитиною.

Саме так у далекому 1992 році я поїхала навчатись до цього чудового та мальовничого міста Кременчука. З першого погляду воно зачарувало мене особливим колоритом та привітними людьми. Кременчук так і вабив мене своєю красою та витонченістю.

Ще з дитинства я марила навчатись в педагогічному коледжі імені Антона Семеновича Макаренка, наслідуючи свою матусю, яка також є вчителем. П'ятнадцятирічною дівчинкою я без жодних страхів та побоювань чудово складала іспити та вступила на спеціальність вихователя дитячого садочка. Але це далось мені не так і легко. Маючи творчий конкурс, коли потрібно було написати твір і, ніби навмисно у мене не знайшлося шпаргалки на запропоновану мені тему. Звичайно ж, у мене відразу була шокова реакція, але, зібравшись з думками, я сказала собі: «Я сильна. Я

впораюся». Очікуючи на повний провал, я відчайдушно змирилася з цим. Натомість мені зателефонували та сказали два зворушливих для мене слова: «Ви вступили!» Я думала, що це все жарт або якийсь підступ, а зрозумівши, що це серйозно — дуже зраділа.

Нарешті моя маленька мрія здійснилася! Я була на сьомому небі від щастя. Згодом саме цей заклад — Кременчуцький педагогічний коледж імені Антона Семеновича Макаренка — став для мене другою рідною домівкою.

Ви запитаете: «Чому саме імені Антона Семеновича Макаренка?» Усе дуже просто. З історії ми дізнаємося, що Макаренко — це український педагог і письмен-

ник, один із засновників системи дитячо-підліткового виховання. Ця видатна людина зробила великий внесок в історію педагогіки. На його честь названо безліч навчальних закладів, вулиць та навіть астероїд «3214 Макаренко» Його пам'ятають і ще дуже довго не забудуть!

Згадуючи свою невгамовну та обдаровану групу, не можу забути нашу першу вчительку, другу ріднесеньку матусю — Кулініч Ганну Гордіївну. Ще в 1970 році вона разом зі своєю сім'єю переїхала до Кременчука, оскільки їй чоловіку тут було запропоновано роботу. Вони, не вагаючись, погодилися та оселилися в цьому файному місті. Звичайно, Ганна Гордіївна, вчитель англійської та французької мов, талановита людина, просто не могла сидіти вдома. Вона завжди любила педагогіку, прагнучи навчати студентів своєї справи. Тому, наприкінці серпня почала пошуки нового місця роботи.

Слово про коледж

Ходячи по садочках, різних навчальних закладах у пошуках роботи, вона раптово натрапила на педагогічний коледж імені А.С.Макаренка.

Ганна вирішила запитати про місце роботи й тут, чого вже втрачати, «була не була». Щойно ступивши на поріг кабінету директора Бойка Петра Карповича, вона була дещо здивована ситуацією, яка там відбулася.

«Ми вас так чекали!» — лагідно та привітно сказав Петро Карпович.

«Так? Справді?» — здивувалася Ганнуся. Вона аж ніяк не очікувала такого ходу подій.

Згодом усе з'ясувалося. До педагогічного коледжу мав приїхати новий учитель, направлений з Полтави. Саме тоді Петро Карпович був в очікуванні нових кадрів і трішечки помилився, побачивши Ганну Гордіївну.

Шкода, шкода. Але Ви приходьте до нас пізніше, можливо, знайдеться

робота, — запевнив директор молоду дівчину.

Сталося, як і очікували: у 1971 році Ганна Гордіївна почала працювати в цьому чудовому

навчальному закладі. Її з радістю прийняли до коледжної дружної родини. Тут вона почувала себе, як удома. Ніколи не чула ні крику, ні лайливого слова ні від директора, ні від викладачів. Усе було настільки бездоганно, що вона вирішила залишитися тут назавжди.

Зі щирістю на вустах

та теплом, але з сумом в очах вона згадує творчу групу, де навчалася моя матуся: «Це була талановита, креативна група з 26 дівчатками-вигадницями. Вокалістки, танцюристки та просто красуні ніколи не давали спокою не тільки класному керівнику, а й усьому коледжу. Пригадую, як до нашого коледжу мала приїхати делегація вчителів, завідувачів та директорів з інших міст, облас-
тастей. І саме нашій групі

потрібно було підготувати відкриту годину, щоб представити наш заклад та види діяльності, якими ми тут займаємося. Мені нічого й не довелося робити, бо мої креативні дівчатка придумали цілу програму, яка дуже сподобалася гостям. Вони й танцювали, і співали, і грали на музичних інструментах, навіть гарно декламували власні вірші!.. Не група — казка з чарівними та унікальними красунечками»

Ганна Гордіївна всією душею вболіває за рідний педагогічний коледж. Вона мудрий наставник, який завжди допоможе в будь-якій ситуації, зрозуміє, утішить і підбадьорить, розрадить і порадить. Як нагорода за це — успіхи та вдячність її колишніх учнів: телефонні дзвінки, вітальні листівки та листи у поштовій скриньці, завжди бажані «неочікувані» гості.

Цю зворушливу та теплу історію розповіла мені моя матуся — Бондарчук Олена Анатоліївна (в дівочтві — Мушкаріна), яка з 1992 по 1996 рр. навчалася в Кременчуцькому педагогічному коледжі ім. А.С.Макаренка. А тепер і я продовжую династію педагогів нашої сім'ї, навчаючись у цьому ж закладі.

**Катерина Бондарчук,
15 років**

3 ювілеєм!

Завідувачку відділення початкової освіти Ступак Юлію Іванівну щиро вітаємо з днем народження!

*Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині,
Нехай обминають Вас болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога,
Хай легко працюється, гарно живеться,
Все вміється, можеється і удається!
Здоров'я міцного, щастя без краю,
Усього найкращого ми Вам бажаєм!*

З нагоди ювілею хочемо повідомити декілька цікавих фактів з біографії нашої колеги.

Народилась у місті Красноярську, а дитинство пройшло у «перлині Заполяр'я» — Норильську.

— У школі навчалася на відмінно, в атестаті — лише п'ятірки.

— Шкільне життя було дуже насиченим: танці, музика, баскетбол, басейн, театр, агітбригада, хор...

Перший педагогічний досвід Юлії Іванівни пов'язаний зі школою № 23 м. Кременчука, де вона працювала вчителем історії.

лем історії.

Нова сторінка її біографії пов'язана з 1995 роком, коли Юлія Іванівна стала викладачем суспільних дисциплін нашого навчального закладу. А сьогодні — вона завідуючка відділу початкової освіти, яка користується повагою та авторитетом серед ко-

лег та студентів.

Секрет її успіху, можливо, віддзеркалюють слова Г.Сковороди, які реалізує на практиці наша ювілярка: «...Роби те, для чого народжений. Щасливий той, хто поєднав свою приватну справу із загальною».

**ПіК суспільних
дисциплін**

«Наша газета»

Щомісячна газета
Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка
Редактор: Навроцька М.М.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка, дизайн: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у Фізична особа-підприємець
Василенко М.М.
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам №1821.

Адреса коледжу:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01
E-mail:
Gazeta.razom@yandex.ua
Наш сайт: pu.org.ua